

Qui inter sacerdotes Seminarii Quebecensis de præfata reformatione doctrinam meam sequebantur omnes ex hæ Institutione expulsi sunt, et duo priores maxima eum ignominia. Quamvis, præter illam doctrinam, quæ ipsis vitio vertebatur, omni reprehensione carerent, præsertim oam nunquam, ne concordiam labefactarent, suis eum collegis controversias movissent, attamen pœna digni habiti sunt. Inter querimonias causas contra primum sacerdotem e Seminario Quebecensi expulsum allegatas, præcipua ea fuit quod junioribus alumnis suis hæc dixerit : « Si recte de vera magnitudine judicareo voluerimus, viris « illustribus inter antiquos ethnios ut exemplaribus vel typis animum intendere non debemus, sed « Salvatori nostro Jesu Christo et sanctis qui eum secuti sunt ; quorum vestigiis magis inhæret aliquis, « major evadit, et magis ab illis recedit, fit minor. » Hæc est vera et unica ratio eum presbyter ille, Desideratus Vezina nomine, e Seminario Quebecensi ejectus sit, et tanquam turbator, caput ebulliens et litium sator æstimatus sit. Hæc quam profitebatur doctrina systema vicens in scholis, ac proinde auctoritatem ecclesiasticam, oppugnari decantaverunt adversarii. Inde iræ. Alii qui Seminario Quebecensi eoacti abierunt, pro simili causa et præterea quia R. P. D. episcopi Dupanloup et D. de Montalembert liberalismum non mirabantur, istam experti sunt fortunam.

Sic agere non satis habuerunt adversarii nostri, sed etiam in ephemeridibus scripserunt R. D. Gaume illiusque sequaces fanaticos esse ac insauos, et ad id devenere ut, postquam uos tanquam in auctoritatem contumaces, in Ecclesiam injuriosos et illius ruinam molientes publice denuntiasent, obtinuerunt ut ephemeridibus prohiberetur quominus aliquid his allegatis contrarium publicarent.

Cum ita res sese haberent, studio consulendi tum publicæ rei commodis, tum commodis causæ quam Pius Papa IX sanetam nuncupat, opusculum cui titulus *La Méthode chrétienne d'enseignement*, sub pseudonimine *George St. Aimé*, scripsi ea mente ut christianam studiorum reformationem, in medio allatam et acriter eum mala fide criminatam, iterum et fusius exponerem. Graves ad effugendas persecutiones, sub pseudonimine occultissimeque hoo textui opusculum, ejus editio felices habuit exitus, quoniam clerici pene universi, omnes episcopi, unum si excipias R. P. D. archiepiscopum Quebecensem a presbyteris seminarii sui deceptum, doctrinam in eo evolutam amplexi sunt, quod vel in Europa magnifice laudatum fuit, imprimis in *Annalibus philosophicis* quos edit D. Bounetty. Alia duo opuscula mea, sub eodem pseudonimine *George St. Aimé* scripta, parem obtinuerunt honorem.

Sciat Eminentia Tua sacerdotem Elzearum Alexandrum Tasehereau, hodie archiepiscopum Quebecensem, collegarum suorum Seminarii Quebecensis agendi rationi tunc non adversatum fuisse, sed eam approbasse, et virum illum, quomodo menti ejus sese primo obtulerit opinio, ita eam semper esse tuiturum. Si, verbi gratia, eum de disciplina scholarum interroges, disciplinæ omnino christianæ sese favere libentissime respondebit, sed, cum id asserit, R. D. Gaume et ejus probatorum doctrinam, ut R. P. D. Filippi Emique Cardinalis Avanzo, approbare non intendit.

Edito opusculo, cui titulus *La Méthode chrétienne*, excogitaverunt qui christianæ studiorum reformationi adversabantur Romam adire, quia tunc unus ex illis, D. Chandonnet presbyter, ex omnibus Americæ septentrionalis diœcesibus hodie rejectus ac imo suspensus, ibi degebat laborem impendens ad consequendos in theologiæ et juris canonici Facultatibus gradus quos revera consecutus est. Eo tempore, complicitatem habuit in machinationibus, quas orsus est, R. D. Benjaminum Paquet presbyterum, qui tunc Quebeci degebat et nunc Romæ degit addictissimus R. P. D. Persieo, episcopo Boliviano in *partibus infidelium*, quem fallens ad suas paganas liberalesque opiniones pedetentim traxit induendas, saltem in eo quod ad res nostras canadenses attinet. Callidas per fraudes, quæ omnes Eminentie Tuæ patebunt, si velit Ipsi transmissa perlegere opuscula, quæ a R. P. D. archiepiscopo Baillargeon ob id solum damnata sunt quod fraudes istas revelarent, patroni christianæ studiorum reformationis apud Romam denuntiati sunt quasi postularent ut ex scholis antiqui libri ab ethnicis conscripti et ab omni labe purgati omnino excluderentur, et quasi archiepiscopi et Sanctæ Sedis auctoritatem laderent.

Cum nihil hujusmodi in præfato opusculo invenisset qui illud perlustrasset, caverant adversarii ne illud Sanctæ Inquisitioni, apud quam autumnali tempore anni 1866 deferebant querelam, ostenderent. Quorum in litteris, quas includit alterum de duobus opusculis quæ Eminentie Tuæ hic et nunc transmittito, hæc omnia et alia enarrantur. Quinque propositiones, quas præfato opusculo preteaserunt extractas fuisse, sed realiter omnino diversas ab illis quas defenderamus, Sacre Congregationis examini subjecerunt.